

זהו ברתא בנחמני

מס' גיטין לד:

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ד' משה בן ד' שמוען דוב זצ"ל
רוחניו החשובה מרת חיה שרה בת ד' אריה ע"ה תנצב"ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

~ המשך תורה ב' ח"ב - "ימי חנוכה" ~

לד. איך מקשר מוהרנ"ת זי"ע ועבי"א תורה זו לענין ברכת כהנים?

וזה לשון קדשו של מוהרנ"ת (בספה"ק ליקוטי הלכות הל' ב'), וזה בחי' ברכת כהנים בלשון הקודש שקבעו בין הודאה לשלום כי הכהן הוא איש החסד בחי' חסדים, וע"כ זוכה להלכות, כמו שכתוב (דברים ל"ג) "יורו משפטיך ליעקב", וכמו שכתוב (שם י"ז ט') "ובא אל הכהן או אל השופט" לשאול מהם ההלכה, כי לכהנים נמסרו ההלכות, כי הם בחי' חסדים, כי ההלכות הם בחי' חסדים, כמבאר שם, ועי"ז זוכין לאמת, כמש"כ (שם ל"ג) "תמיך ואוריך לאיש חסדיך" דהיינו הכהן שזוכה לאמת ע"י ההלכות שהם בחי' חסדים.

לה. איך רואים שהכהן זוכה לשלימות הדיבור?

וע"כ הכהן זוכה לשלימות הדיבור בבחי' (שמות ד') "והוא יהיה לך לפה" הנאמר באהרן הכהן.

לו. מה מבאר עוד מוהרנ"ת זי"ע ועבי"א בזה על ענין שלימות הדיבור?

וע"כ נמסר לכהנים הברכה בלשון הקודש דהיינו ברכת כהנים, בחי' "כה תברכו" - בלשון הקודש, כי הם זוכים לשלימות הדיבור שהוא לשון הקודש בחי' "כה תברכו" וכו' כנ"ל ע"י ההלכות כנ"ל כי ע"י ההלכות זוכים לזה כנ"ל וכמובא שם עי"ש.

לז. מה רואים מזה שקבעו ברכת כהנים אחר "ברכת מודים"?

וע"כ קבעו ברכת כהנים אחר הודאה, כי ע"י הודאה בחי' הלכות זוכים לברכת כהנים בחי' לשון הקודש.

לח. מה כותב מוהרנ"ת הקדוש על זה שצריך לברך "בשמחה"?

וע"כ צריך לברך בשמחה כמו שכתוב בשו"ע (או"ח קכ"ח מ"ד בהגה), כי ברכת כהנים שהוא בחי' לשון הקודש, הוא מקושר לשבת, שע"ז ממשיכין השמחה של שבת לששת ימי החול כנ"ל.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראטנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי חיים מטשערנוביץ - בעל ה"באר מים חיים" זי"ע ועבי"א

(ליום היארצייט - כ"ז בסלו)

בספה"ק "סדרור של שבת" שורש החמישי, ענף ג' בסוף אות ז' ד"ה "ואתה דע לך", מביא ממש כלשונם את דברי רבינו ז"ל בליקוטי מוהר"ן תנינא סי' י"ז ד"ה "והכלל".

וז"ל שם: ואתה דע לך כי אכילת שבת היא כולה רוחנית כולו קודש, ועולה למקום אחר לגמרי מן אכילת חול ...

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שפ"ר אמר נחמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

פרשת מקץ-חנוכה ~ כ"ט בסלו תשפ"ו ~ גליון תקל"ט - שנה י"ב

צה. "באה אלינו הצרה הזאת", מה מדוקדק כאן מזה
שהטעם של המלת 'באה' היא תחת הבי"ת ולא
תחת האל"ף?

טעמו בבי"ת - לפי שהוא לשון עבר שכבר באה
ותרגומו אתת לנא" (שהוא לשון עבר - ולא "אתיא לנא"
שהוא לשון הווה).

צו. "וגם דמו הנה נדרש", למה כתוב "וגם"?
"גמין" ו"אתין" ריבויין, דמו וגם דם הזקן.

צו. "והם לא ידעו כי שומע יוסף", מה הכוונה כאן
"שומע"?

מבין לשונם ובפניו היו מדברים.

צה. "כי המליץ בינותם", מה הכוונה?

כי כשהיו מדברים עמו היה המליץ ביניהם היודע
לשון עברי ולשון מצרי, והיה מליץ דבריהם ליוסף
ודברי יוסף להם, לכך היו סבורים שאין יוסף מכיר
בלשון עברי.

צט. מי הוא המליץ?

זה מנשה בנו.

ק. "ויסב מעליהם ויבך", מה הכוונה "ויסב מעליהם".

נותרחק מעליהם שלא יראוהו בוכה.

קא. למה בכה?

לפי ששמע שהיו מתחרטין.

קב. "ויסב מעליהם ויבך", למה בכה?

לפי ששמע שהיו מתחרטין, (ולא מפני שנזכר מהצער
שהיה לו כני על זה כבר מחל להם כפי שאמר להלן "לא
אתם שלחתם אותי הנה כי האלקים וגו'") אלא מחמת
השמחה ורכות לבו על צערם וחרטתם על המעשה שעשו -
עפ"י מהרש"ל.

קג. "ויקח מאתם את שמעון ויאסור אותו לעיניהם",
למה כתוב "לעיניהם"?

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה

אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה

ובן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עידו הנביא

פט. "ואם לא תי פרעה כי מרגלים אתם", מה כוונת
הכתוב?

ואם לא תביאוהו - "חי פרעה כי מרגלים אתם, (שהרי
נכנסתם בעשרה פתחים שזה מראה על כוונתכם לרגל את
הארץ, אלא שאמרתם שנתפזרתם בכל הפתחים כדי לחפש
את אחיכם ובשביל להוכיח זאת אמרתם שאחיכם הקטן
נשאר עם אביכם לפי שחשש פן יקראנו אסון בדרך כמו
לאותו האח שאיננו, ע"כ אמר להם יוסף שיביאו את אחיהם
הקטן, שאם לא יביאוהו יאמר להם לא היו דברים מעולם
ואין לכם שום אח ומה שנכנסתם בעשרה פתחים ודאי כי
מרגלים אתם - עפ"י משכיל לדוד).

צ. "שבר רעבון בתיכם", מה הכוונה?

"מה שקניתם לרעבון אנשי בתיכם, (שמילת "שבר"
פירושה כאן לשון קנין [וכמו שפירש"י לעיל מ"א נ"ו] -
עפ"י ר"א מזרחי).

צא. "ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם"
וגו', מה הכוונה?

יתאמתו ויתקיימו, (כלומר שיתבררו דבריכם - עפ"י גור
אריה).

צב. היכן מצינו שזה לשון "קיום"?

כמו (במדבר ה' כ"ב) "אמן אמן", ("אמן אמן קבלת
שבועה, אמן על האלה אמן על השבועה" והוא מלשון
קיום), וכמו (מלכים א' ח' כ"ו) "יאמן נא דבריך".

צג. "אבל אשמים אנחנו", מה הכוונה "אבל"?

אבל - כתרגומו "בקושטא" (-באמת).

צד. מאיזה לשון זה?

וראיתי בבראשית רבה, לישנא דרומאה הוא - (לשון
שמדברים יושבי הדרום). אבל - ברם, (מילת "ברם" בארמית
מקבילה לתיבת "אבל").

לא אסר אותו "אלא לעיניהם", וכאן שיצאו הוציאו והאכילהו והשקהו.

קר. "ויפתח האחד את שקו", מי הוא "האחד"?

הוא לוי, שנשאר יחיד משמעון בן זוגו. (שאל"כ היה לו לכתוב "אחד", ומזה שכתוב "האחד" שזה לשון "האחד הידוע" שהוא לוי - עפ"י גור אריה).

קה. "במלון", מה הכוונה?

במקום שלנו בלילה.

קו. "והנה הוא בפי אמתחתו", מה הכוונה? (כי מקודם כתוב "שקו" ועכשיו כתוב "אמתחתו" - עפ"י ר"א מורחי).

"אמתחתו" - הוא שקו.

קז. "וגם הנה באמתחתו", מה משמיענו בזה שכתוב "וגם"?

גם הכסף בו - עם התבואה, (כאילו אמר "וגם הוא באמתחתו" שלא התבואה בלבד נמצא באמתחתי אלא גם הכסף - עפ"י ר"א מורחי).

קה. "מה זאת עשה אלקים לנו", מה הכוונה שעשה אלקים?

להביאנו לידי עלילה זו, שלא הושב אלא להתעולל עלינו, (ויהיה פירוש "מה זאת עשה"... מה צרה [כמה צרה] היא זאת להביאנו לידי עלילה ומפני זה חרדו - עפ"י ר"א מורחי).

קט. "ואת הארץ תסחרו", מה הכוונה?

תסובכו - וכל לשון סוחרים וסחורה על שם שמחזרים וסובבים אחר הפרקמטיא, (שלא יהיה שום אחד מונע לכם לסבב את כל העיר, אבל קודם שיבוא אחיכם אינכם רשאים לסבב את העיר, כי בחזקת מרגלים אתם - עפ"י ר"א מורחי).

קי. "והנה איש צרור כספו בשקו", מה הכוונה "צרור כספו"?

קשר כספו.

קיא. "ויאמר אליהם יעקב אביהם אותי שכלתם", מה למדין מזה?

מלמד שחשדן שמא הרגוהו או מכרוהו כיוסף, (פירוש שהיה חושד אותם שמכרו את שמעון כמו שהיה חושד אותם על יוסף, ולא שידע זה בוודאי, רק חשד יש - עפ"י גור אריה).

קיב. מה הוא לשון "שכלתם"?

כל מי שבניו אבודים קרוי "שכול".

קיג. "ויאמר לא ירד בני עמכם", למה לא ענה לראובן על שאמר "את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך" רק דיבר אל בולם "לא ירד" וגו' (-עפ"י משכיל לדוד).

לא קבל דבריו של ראובן - אמר בכור שוטה הוא זה, הוא אומר להמית בניו, וכי בניו הם ולא בני, (ועי' שי למורא בשם "ביאורים" למה אמר ראובן כן).

קיד. "ויהי כאשר פלו לאכול את השבר", למה המתין יהודה עד אשר פלו לאכול את השבר?

יהודה אמר להם המתינו לזקן עד שתכלה פת מן הבית.

קמו. "כאשר פלו", מה פירושו?

"כד שציאו", (כאשר תם האוכל - רש"י להלן בהמשך).

קמז. איזה פירוש בא רש"י לשלול שאין לפרש כך?

והמתרגם "כד ספיקו" טועה.

קיו. היכן בן מתרגם "כד ספיקו", ומה הפירוש שם שבאן זה לא שייך?

"כאשר פלו הגמלים לשתות" (בראשית כ"ד כ"ב) מתרגם "כד ספיקו" - כששתו די סיפוקם הוא גמר שתייתם, אבל זה כאשר תם האוכל הוא, ומתרגמינן "כד שציאו".

קיה. "ויאמר אליו יהודה לאמר העד העיר בנו האיש לאמר" וגו', מה פירוש "העד העיר"?

לשון התראה - שסתם התראה מתרה בו בפני עדים.

קיט. היכן מצינו דוגמא לזה?

וכן (ירמיה י"א ז') "העדותי באבותיכם", וכן (שמות י"ט כ"א) "רד העד בעם".

קכ. "לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם", מה פירוש

באן "בלתי"? (כי אין לפרש כמו "בלתי לה' לבדו" שפירושו - אלא לה' לבדו, כי אם נפרש כך הי"ל לומר "בלתי כאשר אחיכם אתכם" - עפ"י ר"א מורחי).

לא תראוני "בלא" אחיכם אתכם, (מלת "בלתי" פירושה כאן במקום "לא" וחסר כאן ביי"ת השימוש, וכאילו אמר "בבלתי אחיכם אתכם", עי' שי למורא שמביא דוגמא שכן דרך הכתוב לכתוב).

קכא. ואונקלוס תרגם "אלהין כד אחובון עמכון" (רק כאשר אחיכם אתכם), הרי לפי פירושו חסר המילה "כאשר" בפסוק?

יישב הדבר על אפנו ולא דקדק לתרגם אחר לשון המקרא.

קכב. "ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתינו", מה הכוונה?

א) "ולמולדתינו" - למשפחותינו. ב) ומדרשו אפילו עצי עריסותינו גילה לנו, (עי' שי למורא היאך שייך לשון "למולדתינו" לפירוש זה).

קכג. "ונגד לו על פי הדברים האלה", מה אמרו לו?

שיש לנו אב ואח, (ואם יוסף היה שואל אותם רק אם יש להם אח ולא היה שואל על האב, אז לא היו אומרים לו כי אולי רצונו לקחתו לעבד, אבל כיון ששאל יוסף גם על האב ואת האב בוודאי אינו רוצה שנביא אותו אליו לעבד כי זקן הוא, לכן היו סבורים שגם את האב לא יבקש שנביא אותו אליו - עפ"י דברי דוד).

"מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי"

יוסף לא התפאר ביוספו ובעמלו בעבודת ה' יתברך

איזה שם נפלא "מנשה", שם ה' נפלא שבְּעוֹלָם, מה נפלא בשם הזה, ברוך ה' אני תמיד בשמחה, אין לי אף פעם עצבות, למה אין לי אף פעם עצבות, כי נשני אלקים את כל עמלי, שכחתי את כל העמל שלי את כל הצער שהיה לי.

וגם שכחתי את כל בית אבי, שכחתי את יעקב, שכחתי את אבא שכחתי את סבא. שכחתי ברוך ה' את פולם. זה השמחה שלי, שנשני את כל בית אבי. שכחתי מאחים שלי שכחתי מאבא שלי, הכל שכחתי, זה משחו חדש לגמרי בעולם. כל בית אבי הכל שכחתי.

אנחנו אומרים כל יום אלקי אברהם אלקי יצחק אלקי יעקב, והוא אומר שכחתי את הכל? שכחתי את אברהם את יצחק את יעקב שכחתי את הכל, זה השמחה שלי?

ורבינו מסביר, יוסף הצדיק אומר מעולם לא התפארתי באבא שלי, מעולם לא התפארתי שיש לי אבא צדיק יעקב, סבא צדיק יצחק, סבא רבא אברהם, מעולם לא התפארתי בזה. כל החיים לא היה לי שום הרהור גאון מזה. ה' שמר אותי מפל הרהור גאון. אני לא ראוי לקוזה אבא, לא ראוי לקוזה סבא, והלכתי בשיא השפלות.

ומעולם, בשום תפלה בעולם לא הלכתי עם איזה גאון, עם איזה הרגשה – אני המיוחד, אני בן של יעקב, נכד של יצחק, של אברהם אבינו ושאיר יחוסים, תמיד לתפלה בלב נשבר ושכחתי את כל היחס שלי את כל היחס של בית אבי וגם את כל עמלי.

אומר רבינו שהסבה ששום תפלה לא מתקבלת, כיון שאדם חושב שהוא עובד גדול, מיוחד גדול, שהוא סבא גדול, הוא כבר עובד גדול, עמל ויגע בעבודת הבורא. אני כל כך עובד קשה, קמתי בקצות, היתי ער כל הלילה, אני כבר ער שני לילות, אני, אני, אני, אם יש את המילה "אני" – גמרנו, הכל אבוד.

"וישתו וישכרו עמו"

שמחים ורוקדים כי הצדיק נמצא אתם

וישתו וישכרו עמו, משתפרים שותים שמחים ורוקדים, למה? כי הצדיק נמצא אתם. אפילו לא יודעים מדוע, אבל אור הצדיק מתגלה בכל העולמות אז וישתו וישכרו עמו. שותים עם הצדיק אוכלים עם הצדיק עם הצדיק.

"מה נדבר ומה נצטרך האלהים מצא את עון עבדך"

השכטים לא חשבו שזה היה עבירה

האלוקים מצא את עון עבדך, זה לא עלילה שלך, הם עשו עבירה האחים של יוסף, פעם אחת בחיים הם עשו עבירה שהם מכרו את אח שלהם והעבירה הזאת הם לא נזכרו בה אחרי 22 שנה, הם לא חשבו שזה עבירה, ה' לא גילה להם.

ברור שהם התחרטו הורידו את יהודה מגדלותו, הם התחרטו על המעשה שהם עשו, אבל לא התחרטו בתור עבירה, הם התחרטו בתור שהיה יותר טוב אם זה לא היה קורה, אבל לא שהתחרטו על עצם הדבר. עצם הדבר זה גם טוב אבל היה יותר טוב אם זה לא היה קורה.

אבא בכה זה באב להם הורידו את יהודה, אבל את החרטה על החטא זה לא היה להם את החרטה על הדבר. מפתא שהם עשו את זה קצת, אבל לא בתור שזה עבירה, בתור שהיינו צריכים לחפש עצות אחרות איך להפטר ממנו אבל גם זה היתה דרך פשרה.

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

תפילה לעני להנוכה

רבונו של עולם, אדון הנפלאות, אבי צורי נואלי ופודי, הצופה להיטיב אחריתי, עורני ברחמיך העצומים בישועתך הגדולה ובדרך עצותיך הנפלאות, להמשיך עלי ועל כל עמך בית ישראל אורו של משיח, הנמשך מקץ הנפלאות, בזכות שמונת הנרות שהם כנגד שמונה שמותיו של משיח, הרמוזים בפסוק: "כי ילד ילד לנו, בן נתן לנו, ותהי המשיח על שבכו, ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום". אָנָּה, "גדל העצה ורב העליה", עשה עמנו נסים ונפלאות אשר עדיו לא היו מעולם, ושמע קולנו דוֹקָא בעת הקשה הזאת, "מן המצר קראתי ייָה עֲנֵנִי כמרחב ייָה", עֲנֵנִי ושמע קולי בעת הזאת, עת צרה ליעקב, לא שמענוה מעולם. כי בכל יום מחדשים עלינו גזרות שִׁמְד, הָרַג וְאַכְדָּן, "ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עֲיֵנֵנו", מִיַּחְלוֹת רַק אֵלֶיךָ, לְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אָנָּה, תֵּן כִּי בַח לְהַתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ וּלְהַתְדוּת בְּפִנֶּיךָ, עד שאֲזַכֶּה על ידי ודוי דברים בכל יום ויום להשלים את הדבור הקדוש, ולהפך את כל הצרופים שֶׁנִּחְקְקוּ על עצמותי לצרופים של קדשה, עד שיתעורר הקול העליון הנמשך מנרות החנכה, בבחינת שומעים את הנראה, ויתניח עם הדבור ביחודא שלים, באופן שיתקנו על ידי זה כל חטאתי עונותי ופשעי, שחטאתי ועויתי ופשעתי לפניך מיום היותי עד היום הזה. ויהפכו לכלים נפלאים של עֲנוּה וְלֵב נִשְׁבָּר לאור האין סוף, ותמלא את כל השמות שפנמתי הרמוזים במלה נ"ר אח"כ, ה"ח אחרים, ה"ח אר"י = 250 = נ"ר, ועל ידי זה יבנו כל העולמות מחדש, וביחד בית תפלה לכל העמים, ויתנוסס בראש ההרים.

רבונו של עולם, מלך הכבוד, צופה בעלבון עלובים, החם על כבוד הנריות, המרחם על כל מעשיו, חוס ורחם וחמל בחמלתך ורחמיך האמתיים על עצם חרפתי וכלמתי ובושתי הגדולה ביותר כלי שעור וערד ומספר, באשר אתה לבד ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי, מה אומר ומה אדבר, בהאיך אנפין אעול קדם מלכא, איך אוכל להטמן מפני בשתי, איך אוכל להסתיר פני בעלמא דקשוש מפני כלמתי, איך אוכל להרים פני משחירים יותר משולי קרחה בפני, יי אלהי ואלהי אבותי, איך ארים פני בפני אבותי אשר יצאתי על ידם לעולם, איך ארים פני בפני מורי ורבותי, אשר חורוני בדרך הישר והאמת. ואנכי לא חסתי על כבודם הגדול והקדוש, ובזיתי את עצמי וגם אותם כביכול. מי יוכל להצילני או מבושת הגדולה, מי יוכל לעמד בפני כלמתי העצומה, איך אוכל למצא לי מקום לברח ולהטמן שם מפני כלמתי ובשתי וחרפתי, "ומה אשיב שולחי דבר", כי אתה גמלת עמי במה וכמה טובות בכל עת, בכל שעה ובכל רגע, בגשמיית וברוחנית, והיית רמזו לי בכמה מיני רמזים, וקראת אותי אצלך יתברך בכמה מיני ברויים, ונמית ידך אלי, ורמות לי מקרוב ומרחוק לקרבני ברחמיך בהתקרבות גדולה מאד בכמה וכמה מיני רמזים וברוים שונים כלי שעור וערד בכל יום ובכל שעה ממש, אשר לפי התנוצצות אחד שהיה מתנוצצת לי אלהותך יתברך ורמזיך וברויה הקדושים, היה ראוי לי לבלי לעבר על רצונה אפלו בתנועה קלה שבקלות. ואפלו על תנועה קלה בעלמא, שאינה בראוי חס ושלום, ברצונה בשלמות, היה ראוי לי לפל על פני ולשכב בבשתי ולהתבסות בכלמתי, עד שבמעט תצא נפשי חס ושלום, ושלא אוכל להרים פני כלל, מכל שכן וכל שכן שאתה היית מתנוצצ לי הרבה התנוצצות כלי שעור. במה בחינות וכמה גלגולים גלגלת עמי, וכמה סבות סבבת עמי סבות טובות ושאינן טובות, והכל היה לטובתי כדי לרמוז לי על ידם לשוב אליה. בכמה לשונות של חבה קראת אותי ובכמה רמזים שונים רמות אלי להתקרב אליה, ולא די שלא חסתי על עצמי להתקרב אליה באמת, ולהיות ברצונה הטוב בשלמות, אף גם הייתי במסלך הבושה מעל פני, ומרדתי בנדה בשאט נפש במרד ובמעל, ופנמתי פגמים הרבה מאד. ולכן בימי חגכה אחלה פניך ואבקש להתפלל בדרגת צדיקה אמתיה, שהבינו את רמזיך משלהבות הנר, ונתגלו להם עתידות ונפלאות באור הנרות.

על כן באתי לפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, ואני פורש כפי אליך ונושא עיני למעון קדשך, "אלהי נשאתי את עיני הישיבי בשמים", שתזמין ותשלח לי דבורים אמתיים כפי ובלשוני שאוכל לרצותה ולפתותה בהם שתשיב פניך אלי, ותחנני ותצילני מבושות וחרפות וכיוצא מעתה ועד עולם, ותהיה בעורי ותשפיע עלי אור תיראה ובהושה דקדשה, שהוא אור נרות החנכה הנמשכים מאור שבעת הימים, מהאור הננו שנקדם לעולם. אבי שבשמים רחם עלי ברחמי אב על בנו, ותמשיך עלי מדת תיראה ובהושה דקדשה משרשה מקדם הבריאה, ממאמר השלם, שהוא בראשית יראיבשה, מהבמה עלאה, מעדן עלאה דסתים ונניו. מי לא יירא בפני אורות הצחצחות האלו, מי לא יתביש בפניהם, מי לא יפחד, מי לא ירעד בשיזכר רחוקו הגדול מאורות אלו, שהם שרש אורות החנכה וכל האורות שבועולם, מי לא ירעד, מי לא יפחד, מי לא תסמךנה שערות ראשו אפלו אם יהיה נקי מן החטא לנמרי, מכל שכן מי שפגם איזה פגם כל שהוא בכל ימי חייו, מכל שכן וכל שכן מי שהוא מלא חטא עון ופשע. חוס וחמל עלי, חוס וחמל על נפשי ורוחי ונשמת, חוס וחמל על גופי המגשם הרחוק מקדשתך בתכלית הרחוק והתרחקה, הפגום בכמה מיני פגמים, המקלקל בכמה מיני קלקולים.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הצדיק מבטיח - צדיק גוזר - והקב"ה מקיים - סיפור נורא

ג' אלפים-מ"ח) סיפור זה היה לאחרונה, יהודי קיבל דום לב באופן חמור מאוד (פעמים דום לב וזה היה אחרי התקף לב שהיה לו מקודם) והרופאים אמרו שהמצב שלו קשה מאד ובאופן הטוב שיהיה צריך להיות בטיפול נמרץ חודש ואח"כ עוד כמה חודשים בבי"ח - והמשפחה הגיעו למורינו **הרב שליט"א** שיתפלל עליו ויברך אותו והצדיק אמר שבעזה"י בשבת קודש כבר יהיה בבית - והם חזרו לבי"ח וסיפרו לרופאים מה שהרב אמר ושאלו מי הוא הרב שלכם ואמרו לו **הרב ברלנד שליט"א** וכמוכן זה היה אצלם שחוק עצום הרי הם רופאים מומחים וכו' וכו' - אבל השי"ת הראה נסים ונפלאות והמצב התחיל להשתפר יותר ויותר - עד שנתרפא לגמרי ושחררו אותו לפני שב"ק כמו שהצדיק אמר - ועוד יותר שהוא בעצמו נהג ברכב להגיע לביתו.

אני חייב לטבול - יש כאן מקוה למעלה - סיפור רוח"ק עצום

ג' אלפים-מ"ט) סיפור נורא זה פורסם בגליון התחדשות (בחדש כסלו) מסופר שם באריכות חלק מהסיפורים כשהיה **מורינו הרב שליט"א** בגלות יוהנסבורג (יש לציין שמשנות הגלות שהרב שליט"א גלה כמה שנים בכמה מדינות סביב העולם שאין לנו שום השגה ההמתקות העצומות **שמורינו הרב שליט"א** המתיק מעם ישראל וכמו שאמר כ"ק אדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א **שמורינו הרב שליט"א** קבל ע"ל לכפר על כל עוונות הדור בייסורים ובבזיונות שסובל ה"י אפשר למלאות המון ספרים מסיפורי נפלאות ושידוד הטבע ממש שנתגלה סביב **מורינו הרב שליט"א** ותלמידיו הנאמנים שגלו עמו כשבעים משפחות בקור ובשלגים ובחום כמ"ש לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה) ונעתיק מגליון הנ"ל: באחד הימים הגענו לבית מלון בסמוך לדירה בה שהה הרב ובדיוק לא היה מקוה, **הרב שליט"א** ראה את המלון מבחוץ ואמר לי **"אני חייב לטבול, יש מקוה למעלה בגג"**, עלינו עד לקומת הגג, וכשהגענו לשם אמרתי לעצמי 'אין סיכוי בעולם שיש פה מקוה!' קומת הגג היתה מלאה כולה בכל מיני שלחנות וכיסאות משומשים, לאחר סקירה קצרה של הגג שמנו לב שמאחורי ערימת החפצים ישנה דלת, הרב מתחיל לשיר "כי תעבור..." תוך שהוא מורה לי להתחיל לפנות את כל הבלאגן שיש לפני הדלת, במשך דקות ארוכות הזזתי את כל השלחנות והכיסאות הכבדים, הצלחתי בקושי לפתוח את הדלת, מקומת גג חשוכה אנחנו נכנסים לגג עצמו שם הכל מואר נקי ומסודר, התפלאתי מאד, אבל עדיין את המקוה שהרב דיבר עליו לא ראיתי כלל, **הרב שליט"א** מתחיל להתכונן למקוה, ואני שואל את עצמי מה קורה פה? האם הרב הולך להוריד מקוה משמים? פתאום **הרב מסתובב ומצביע לעבר שלש-ארבע מדריגות מוסתרות מעט מצד ימין, הרב עולה אני עולה אחריו ונשמתי נעתקה, מול עיני נגלית בריכה ענקית נקיה ומצוחצחת כאילו רק חיכתה לרב שליט"א שיכנס לטבול שם, הרב נכנס וטבל שם. ככל הנראה היתה כניסה לאורחים המיוחדים של המלון בצד השני, אך הפלא הגדול הוא שהרב מעולם לא ביקר במלון הזה ובכל זאת ידע שיש שם בריכה. ובנוסף למרות שכאשר הגענו למעלה לא ראינו שום בריכה ואף היה נראה רחוק מזה, הרב בעיניו הקדושות כן ראה, והלך בפשיטות כאילו היה שם כבר עשרות פעמים. נציין כי מאז ועד שעברנו לדירה אחרת הרב הגיע כל יום למלון הנ"ל כאשר בכל יום אנו מפנים את הדרך בקומת הגג.**

הצדיק שמח בכל הנהגה שהשי"ת מנהיג אותו - ורואה רק הטוב

ג' אלפים-נ') אחד המשמשים ששהה עם **הרב שליט"א** מספר להתחדשות: כאשר הגענו לקייפטאון התמקמנו בדירה קטנה יחסית, בה היה מקוה בחצר ומעט מקום בחדר לספרים, מבחינת **הרב שליט"א** זה אמנם הספיק אך אנו משמשי הרב חפצנו לקיים 'הרחיבי מקום אהלך', רצונו היה שהרב שליט"א יהיה כמלך בארמון ולא בדירה קטנה ושכורה. בעקבות כך וגם בחשש מפני התפיסה מידי מספר ימים עברנו לדירה אחרת **מורינו הרב שליט"א** התפעל מאד מכל דירה שהיה מגיע אליה, ובכל דירה הרב היה אומר את הדיבור המפורסם שלרבינו **"דער אייבערשטער פירט היינט שעניר דיא וועלט"** - הקב"ה מנהיג את העולם יפה יותר מלפני כן, מיד כשהגיע היה **הרב שליט"א** מחפש במה הדירה הנוכחית טובה יותר מהקודמת, 'כאן המקוה יותר גדול', 'פה הסלון יותר גדול', 'בדירה הזאת השלחן מרווח יותר אפשר לשים עליו ספרים הרבה...' זה היה ממש עבודה מאד מיוחדת של הרב לראות כל פעם את ההתחדשות בהנהגת ה', שנהיית רק יותר טוב ויותר טוב.

"הצדיק מבטיח למחר האבא שלכם יקום"

סיפור נורא שהיה עם הרה"ח ר' בנימין זאב קנפלאכר זצ"ל - (מחשובי חסידי ברסלב שנלב"ע לאחרונה)

ג' אלפים-נ"א) סיפור זה נתפרסם בשעתו והיה רעש גדול מזה (ויש גם תמונה איך שהרב שליט"א עומד ליד מיטת חוליו) הרה"ח הנ"ל נחלה באופן חמור מאד עד שאיבד הכרתו ה"י והיה בבי"ח מחובר למכשירים, **ומורינו הרב שליט"א** הגיע לבי"ח ואמר **תיקון הכללי** במשך שעה תמימה - ואח"כ אמר למשפחתו - בעזה"י מחור האבא שלכם

יתעורר והצדיק אמר שהוא מבטיח זאת - וב"ה פלאי פלאות כמו שהצדיק גזר למחר התעורר וב"ה חזר לאיתנו וחזר לחיות בחיות בעבודת ה' כדרכו בקודש הרבה שנים - (הסיפור הזה סיפר הרה"ח הנ"ל בעצמו עם כל הפרטים ונתפרסם עכשיו בלוח ברסלב של קהילת שובו בנים).

הצוואה שהשאיר רק בנימין זאב זצ"ל

ג' אלפים-נ"ב) וכן השאיר צוואה לב"ב שיחיו ובתוך דבריו הוא מצוה להם שח"ו לא ישתתפו במחלוקת על הצדיק - אשרי חלקו.

ר' בנימין זאב זצ"ל מגיע לביהמ"ד של הצדיק ומביע מחאתו בכאב עצום

ג' אלפים-נ"ג) וכן זכור לפני כמה שנים שמורינו הרב שליט"א היה בכלל שנתיים בייסורים נוראים - והרה"ח ר' בנימין זאב זצ"ל כאב לו לבו על זה ולא מצא מנוח לנפשו על היסורים שרודפים את צדיק דורינו - והגיע לבית מדרשו של הרב שליט"א ברח' עידו הנביא וזעק מנהמת לבו הטהור על המצב הנורא שרודפים את הרב שליט"א וקהילתו.

מורינו הרב שליט"א
באמירת תיקון הכללי
אצל מיטת חוליו
של הרה"ח
ר' בנימין זאב קנפלאמר ז"ל
(עי' הסיפור המלא בעמוד הקודם)

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א

בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

פך השמן הטהור

דברות קודש שמורינו הרב שליט"א זעק מנהמת לבו על שמירת פך השמן הטהור מצפורני הציונים שר"י שרוצים להכניס תרבות יון בהיכלי התורה ח"ו

הלוחם האמיתי זה רק הרבי מסאטמאר, הרבי נלחם בכח הרוחניות, והוא מלמד אותנו איך נלחמים ברוחניות, הוא אומר שעל ידי ותכל נפש דוד נכנספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה'. שהתכל נפש דוד, הנכנספה וגם כלתה, זה יכלה את כל הגוים, את כל הסטרא אחרא. כמה שיותר נכסוף לה', נפשנו תכלה לה', ממילא כל הגוים יכלו. ואז יתקיים "כלה בחמה כלה ואינמו", "כי אעשה כלה את כל הגוים".

אבל איך למעשה נלחמים? איך למעשה מחזיקים את החרב, את החנית, את הרומח, את הקשת והחיצים? את זה יסביר לנו הרבי מסאטמאר שנשלח בדור הזה ללמד אותנו מלחמה הלכה למעשה, איך

נלחמים בציונים, איך נלחמים בכופרים, איך נלחמים במשומדים. אומר 'הסאטמאר רב' היו הרבה נסים, כמו שמביא הב"ח (ריש הלכות חנוכה) שגזר עליהם אותו רשע לבטל התמיד. כי באמת כולם שואלים מדוע (בהנחה) עושים זכרון רק לשמן? למה לא עושים זכרון לכל כך הרבה מלחמות ונצחונות, הרי יש כל כך הרבה, כמו שהתורה מספרת לנו על יציאת מצרים, וחיל פרעה שרדף אחריהם, וסום ורוכבו טבעו בים. למה לא מספרים לנו שהיונים נהרגו, שהפילים רמסו אותם, כל הסיפורים שיש במגילות (מגילת אנטיוכוס, ספר המכבים, וביסופון פרק כ"ב).

אלא באמת כל הגזירה היתה בעיקר על השמן, כל הגזירה היתה רק על הטהרה. כל הגזירה היתה לעקור את עם ישראל מהתורה, מהתפילה, מהטהרה, מהקדושה, על זה היו הגזירות ועל זה היתה המלחמה. המלחמה היתה רק על הקדושה והטהרה, על זה נלחמו. כשבאים להגיד לנו שהגם היה בשמן באים להגיד לנו על מה נלחמו כאן? נלחמו רק על הקדושה! רק על הטהרה! רק על הטהרה של הילדים הקטנים והרכים, רק על הקדושה של נפשות ישראל!